

วิชา ภาษาไทย

ม. ต้น ตอนที่ 19 - 20

เรื่อง การอ่านวิเคราะห์สาร 1 - 2

โดย อ.กอล์ฟ วรรณ อนันตวงษ์

สามารถรับชม รายการสอนศาสตร์ ได้ทาง
ทรูปลูกปัญญา TrueVisions 37 | HD 111 | PSI 188
www.truelookpanya.com/tv : sonsart

การอ่านวิเคราะห์ห้สาร 1-2

การอ่านวิเคราะห์สาร

เทคนิคการทำข้อสอบการอ่าน

จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถาม ข้อ 1 – 7

หินลับมีด

หินลับมีดก็คล้ายกับยางลบ คล้ายกันตรงที่มีคู่กรณีจึงจะมี
ความหมาย ถ้าหินลับมีดไม่มีมีด มันก็คง ไม่รู้จะลับอะไร อาจกลายร่าง
ไปเป็นหินทับกระดาษ หินยันประตู หินปาหิวสุนัขไปแทน แต่เพราะโลกนี้
มีมีด จึงมีหินลับมีดเกิดขึ้น

หินลับมีดเป็นสิ่งที่ต้องมีหน้าตาธรรมดา ๆ เป็นก้อนสี่เหลี่ยมดำ ๆ
ไม่นำพิสมัยอะไร คงไม่มีใครเอาหินลับมีดไปวางโชว์ในห้องรับแขกหรือ
แขวนไว้หน้าบ้านคู่กับกระถางคุณนายตื่นสาย มันมักจะถูกซ่อนไว้ใน
พื้นที่ที่ไม่มีใครมองเห็น แม้ไม่อยากให้ใครเห็น แต่ทุกบ้านที่ทำครัว
ย่อมมีหินลับมีด บ้านใดไม่มี มีดย่อมไม่คม เมื่อมีดไม่คม แล้วจะหันพัก
หันปลามาทำอาหารให้อร่อยได้อย่างไร

หากเปรียบเทียบการทำงานเป็นการหั่นการฉีก หินลับมีดย่อมเป็น
อุปกรณ์ที่คอยเตือนเราให้หยุดพัก ไม่ใช่งานมีดหนักจนเกินไป มีด ที่
หมายถึงสมอง ความคิด และฝีมือ เพราะถ้าใช้มาก ๆ อาจจะทื่อเอาได้
มีดทุกเล่มย่อมมีความคมเป็นคุณสมบัติ แต่พอตัดไปมาก ๆ แล้วอาจ
ตัดไม่ขาด ฉีกไม่ออก ทำให้ต้องออกแรงเยอะ เวลาที่จะใช้มีดเล่มนั้น
มีควรรอให้ถึงเวลานั้น พ่อครัวที่ดีควรลับมีดอยู่เสมอ

การใช้มีดที่ตีคือการบริหารเวลาระหว่างการใช้มีดและการลับมีดให้สมดุล ไม่เอียงไปข้างใด ข้างหนึ่ง หากมีมีดแต่ไม่ลับมีดจนไม่ทำงานทำการก็คงจะไม่มีอาหารกินกัน แน่แน่นอนว่า เวลาที่แบ่งไปใช้กับการลับมีดให้คมขึ้นนั้นไม่ได้นำมาซึ่งผลลัพธ์ใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลงานหรือการเงิน การลับมีดย่อมมิใช่การทำอาหาร การนั่งอ่านหนังสือย่อมมิใช่การเขียน การเรียนภาษาย่อมมิใช่การทำงาน ทว่ากิจกรรมเหล่านั้นล้วนแล้วแต่ทำให้มีดคมขึ้น เมื่อมีดคมก็ใช้งานได้ดี คล่องแคล่ว ขึ้นและสนุกขึ้น พ่อครัวทุกคน ย่อมรู้ดีว่า การมีมีดที่อ ๆ อยู่ในมือ นั้นมัน

นำอัตตขนาดไหน

เมื่อมีตยังต้องการลับ สมองของเราย่อมต้องการการดูแลและขัดเกลา เช่นกัน ในวันที่ทำงานหนัก ควรแบ่งเวลาพักมาลับมีตบ้าง การลับมีตนั้นไม่ต้องกระทำอย่างจริงจังจงเอาเป็นเอาตายสามารถลับแบบสบาย ๆ ลับไปพิวปากไปก็ยิ่งได้ หินลับสมองมีอยู่ทั่วไปทั้งประสบการณ์ใหม่ แรงแบนตาลใจใหม่ จากสถานที่ใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยไปไม่เคยเห็น หนังสือหลายเล่มที่รอเราเปิดอ่าน หนังสือ ๆ หลายเรื่องที่รอเราไปดู เพลงหลายเพลง ที่รอไหลเข้าสู่หูของเรา พิพิธภัณฑ์ที่น่าสนใจมากมายที่ตั้งเรียงรายทั้งใน

เมือง นอกเมืองและเมืองนอก

กิจกรรมสัมมนาน่าสนุกที่เชิญวิทยากรผู้มีประสบการณ์มาเล่าขานสู่กัน
ฟัง รายการทีวีดี ๆ มีสาระ ตีวีดีสารคดีเกี่ยวกับเรื่องที่เราสนใจ
เว็บไซต์คุณภาพที่มีเนื้อหาอ่าน รวมไปถึงบทสนทนาดี ๆ จากผู้คน
รอบ ๆ ตัว

หันกลับมองก็เช่นเดียวกันกับหันกลับมิต มันวางอยู่ข้าง ๆ ตัว วาง
อยู่ในครัวใกล้มือ อยู่ที่เราจะมีเวลาหยิบมันขึ้นมาลิ้มหรือไม่

1. ข้อใดคือจุดประสงค์หลักของเรื่อง

1. แสดงให้เห็นความสำคัญของหินลับมีด
2. เสนอให้รู้จักการแบ่งเวลาให้เหมาะสม
3. แนะนำให้หาแรงบันดาลใจในการทำงาน
4. เชิญชวนให้หาความบันเทิงให้แก่ชีวิต

2. จากเนื้อเรื่องข้อใดสรุปได้ถูกต้อง

1. หินลับมีดเป็นอุปกรณ์การทำครัวพื้นฐานที่ทุกบ้านต้องมี
2. การลับมีดให้มีความคมอยู่เสมอมีผลกับการทำอาหารให้อร่อย
3. การพยายามพาตัวให้พ้นจากสภาพความจำเจเป็นการลับสมอง
4. สมองต้องการการพักผ่อนและผ่อนคลายจากภาวะตึงเครียด

3. วิธีที่ต้องการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง วิธีควรปฏิบัติตามข้อใด

1. เชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายแนวคิดให้เพื่อน ๆ ฟัง
2. ติดต่อบริษัททัวร์เพื่อวางแผนการท่องเที่ยวในวันหยุด
3. ชวนวิเชียรไปดูภาพยนตร์หลังจากการทำงานมาตลอดวัน
4. ทบทวนตารางการทำงานและจัดสรรเวลาว่างให้กับชีวิต

4. ข้อความข้างต้นมีความโดดเด่นในการเรียบเรียงอย่างไร

1. ใช้ภาษาที่เปี่ยมไปด้วยสัญลักษณ์ต้องอาศัยการตีความอย่างลึกซึ้ง
2. นำเสนอแนวทางในการสร้างพลังให้แก่ชีวิตด้วยการคลayaเครียด
3. เนื้อหาสะท้อนให้เห็นสังขรณ์ของชีวิตและสร้างให้เกิดกำลังใจ
4. ลำดับความสำคัญของเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบทำให้เข้าใจง่าย

5. หลังจากอ่านเรื่องหินลับมีดแล้ว นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเขียน
เรียงความหัวข้อ “ เรียนรู้รอบตัว สู่ความคิดสอนตน ”

ข้อใดควรเขียนเป็นคำนำของเรียงความเรื่องนี้

1. การเรียนรู้ของมนุษย์ มีใช้จำกัดแต่เพียงในห้องเรียนเท่านั้น มนุษย์
สามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง จากสิ่งรอบตัวได้เสมอ แม้ว่าสิ่งนั้น
อาจจะดูเล็กน้อย แต่ถ้ามองอย่างมีสติ ทุกสิ่งรอบตัวก็สามารถประยุกต์
เป็นความคิดเพื่อสอนตนได้ ดังเรื่องเล่าของหินลับมีด ที่พร้อมจะลับ

เลือก
คำตอบให้มนุษย์ได้รู้

2. หินลับมีดเป็นสิ่งที่ต้องมีหน้าตาธรรมดา เป็นก้อนสี่เหลี่ยมดำ
ไม่น่าพิสมัย แต่ทุกบ้านที่ทำครัวย่อม มีหินลับมีด บ้านใดไม่มี มีดย่อมไม่
คม เมื่อมีดไม่คมแล้วจะหั่นผักหั่นปลาทำอาหารให้ร่อย ไม้ได้ หินลับ
มีดจึงจำเป็นสำหรับคนทำครัว ส่วนคนไม่ชอบเข้าครัว หินลับมีดก็คงไม่
สามารถให้ ข้อคิดสิ่งใดให้เรียนรู้

**3. มนุษย์มักจะมองสิ่งใกล้ตัวเป็นสิ่งที่มีความหมายและมีประโยชน์
แต่สิ่งใกล้ตัวมักจะมองว่าเป็นของตาย ที่ไม่เคยรักษาหรือดูแล
เข้าทำนองใกล้เกลือกินต่าง ซึ่งแม้ว่าจะมีหีนลับมิตมาเป็นบทเรียนสอน
ความคิดแล้วก็ตาม หากมนุษย์ยังไม่คิดให้คุณค่าแก่ของใกล้ตัว
ประโยชน์ที่มนุษย์ควรได้รับก็อาจจะไม่ได้รับอย่างแท้จริง**

4. สิ่งรอบตัวของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น สามารถ เรียกรวมได้ว่าสิ่งแวดล้อม มนุษย์มีความจำเป็นต้องพึ่งพาสิ่งแวดล้อมเพื่อดำรงชีวิต การเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจึงมีความสำคัญ เทียบเท่ากับการหาปัจจัยสี่เพื่อดำรงชีวิต

6. บุคคลในข้อใดสามารถนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องไปพูดโน้มน้าวได้อย่าง สมเหตุสมผลที่สุด

1. ก้าว ขอให้เพื่อนเห็นคุณค่าของสมองและความคิด เพราะสมอง
และความคิดเป็นสิ่งที่มีความพิเศษ พิเศษอย่างมนุษย์ การใช้หินลับมีด
ก็เหมือนกับการใช้สมองใช้ความคิดให้มากที่สุดเพราะยิ่งคิด ก็ยิ่งพัฒนา
สมองได้มากขึ้น

2. แก้ว เสนอให้เพื่อนเห็นความสำคัญของการใช้สมองและความคิดที่ต้องแบ่งเวลาพักสมองเพื่อลับ ความคิดให้แหลมคมมากขึ้น เหมือนมีดที่ใช้ทำงานทุกวัน ก็ยังต้องหยุดมาลับมีดให้คมเพื่อใช้งานได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

3. กลม ชี้แจงให้เพื่อนรู้ว่าสมองและความคิด เป็นของคู่กัน

การบำรุงสมองก็คือการบำรุงความคิด ก็เหมือนกับมีดและหินลับมีด

การบำรุงมีดให้มีความคมอยู่เสมอ ก็ย่อมส่งผลให้หินลับมีดยังคงอยู่ให้

ใช้ประโยชน์ต่อไป

4. กลัว บอกให้เพื่อนรู้ว่าการใช้สมองและความคิด เป็น
คุณลักษณะพื้นฐานของการใช้ชีวิตของมนุษย์ การใช้สมองและ
ความคิด จึงเทียบเท่ากับปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต เหมือนมีดที่
จะต้องมีหินลับมีดเพื่อส่งเสริมให้มีความสำคัญมากขึ้น

7. บทอ่านข้างต้นให้คุณค่าทางวรรณคดีด้านใดมากที่สุด

1. คุณค่าทางสังคม
2. คุณค่าทางจิตใจ
3. คุณค่าทางกาย
4. คุณค่าทางปัญญา

จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 33 - 40

บุคคลที่จะฝึกตนเป็นคนดีและทำดีได้จะต้องมีศรัทธาและเชื่อมั่นในความดี เป็นเบื้องต้นก่อน เพราะศรัทธาและความเชื่อมั่นนี้จะพลังที่ช่วยให้บุคคลนั้นมีแรงผลักดันให้เข้าไปหาความดี ถ้าขาดแรงผลักดัน นี้เป็นพื้นฐานย่อมจะทำให้บุคคลนั้นเข้าไปหาความดีได้อย่างยากลำบากและไม่สามารถจะอดทนกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่มาขวางกั้นในการทำความดี และในที่สุดก็จะไม่สามารถทำความดีได้จริง ฉะนั้นศรัทธาและเชื่อมั่นใน

ความดีว่าความดีเป็นสิ่งที่ให้คุณประโยชน์ส่งเสริม

ให้มีความบริสุทธิ์และความเจริญมั่นคงเสมอ อีกทั้งความดีไม่ทำลายหรือให้
โทษแก่ใครจึงเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นของความสำเร็จในการทำ
ความดีอย่างแท้จริง ถ้าจะกล่าวต่อไป จะเห็นว่าการกระทำสิ่งใดก็ตามจะ
สามารถทำได้ดี ต่อเมื่อผู้กระทำนั้นมีศรัทธาและเชื่อมั่นในสิ่งนั้นเป็นพื้นฐาน
ด้วยศรัทธาและความเชื่อมั่นนี้ จะช่วยให้ผู้นั้นสามารถที่จะอดทน
ฟันฝ่าอุปสรรคหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เข้ามาขัดขวางการบรรลุเป้าหมายที่
ต้องการได้

ฉะนั้นการฝึกตนให้เป็นคนดี จึงจะต้องเริ่มต้นด้วยการสร้างศรัทธาและความ
เชื่อมั่นในความดีให้เกิดขึ้นก่อน ครั้นบุคคลมีความศรัทธาและเชื่อมั่นในความดี
แล้ว ไม่ได้หมายความว่า ศรัทธาและความเชื่อมั่นนั้น
จะคงอยู่ไปโดยปริยาย หากแต่บุคคลนั้นจะต้องสร้างวินัยในตัวเองที่จะปฏิบัติ
ความดีอย่างมั่นคง และต่อเนื่องไป ขั้นตอนที่สองเกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติ
นี้โดยตรง กล่าวคือการทำความดีไม่ใช่สิ่งง่าย เมื่อปฏิบัติแล้วย่อมจะมีปัญหา
หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้นั้นยุติการทำความดีได้เสมอ

**การจะผ่านปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นได้ จะอาศัยเพียงศรัทธาและความเชื่อมั่น
โดยลำพังไม่ได้ แต่จะต้องอาศัยการสร้างวินัยให้ตนเองของ
ผู้นั้นด้วย หมายความว่าผู้นั้นจะต้องมีวินัยที่จะยึดมั่นในการปฏิบัติความดีโดย
ไม่ท้อแท้หรืออดทนที่จะปฏิบัติความดีต่อไปไม่ให้ขาดตอนลง การสร้างวินัยนี้
ในอีกด้านหนึ่งคือการพยายามเพิกถอน หรือลดละการกระทำหรือความคิดที่
จะเป็นเครื่องบั่นทอนการทำความดีไป ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การปฏิบัติ ความดีมี
อุปสรรคและปัญหาลดลง**

เมื่อการปฏิบัติความดีกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอด้วยวินัยในตัว
ผู้ปฏิบัติเองเช่นกล่าวแล้ว ขั้นตอนการฝึกฝนที่ตามมา คือ การใช้ปัญญาและความ
ฉลาดรอบรู้ของตนพิจารณาแยกแยะความดี ความชั่วต่าง ๆ ออกจากกันเพื่อให้
เกิดความกระจ่างชัดด้วยปัญญาถึงความดี ความชั่ว ว่าเป็นอย่างไร ด้วยความ
เข้าใจนี้จะช่วยให้บุคคลนั้นเข้าใจในเหตุและผลของการทำความดี และไม่เห็นถึงเหตุ
และผล ของการทำชั่ว เมื่อบุคคลใดอยู่ในสภาวะเช่นกล่าวนี้ บุคคลนั้นจะกระทำแต่
เพียงความดีเท่านั้น และการกระทำนั้นจะไม่ใช้การกระทำด้วยศรัทธาและความเชื่อมั่น
อย่างในขั้นตอนแรกอีกต่อไป

แต่จะเป็นการทำความดีด้วยความกระฉ่างชัดด้วยปัญญา ตั้งนั้นการใช้ปัญญา และความฉลาดรอบรู้พิจารณาวินิจฉัยความดี ความชั่วนี้ จึงเป็นปัจจัยที่จะ นำไปสู่การยอมรับและการปฏิบัติความดีอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ความศรัทธาที่จะพึงมีต่อความดีนี้เรียกได้ว่าเป็น “ อจลศรัทธา ” คือความศรัทธาและเชื่อมั่นที่ หมดสิ้นจิตใจอันเกิดจากการใช้ปัญญาพิจารณาจนเข้าใจอย่างกระฉ่างชัดโดย ตลอด (กนก วงษ์ตระหง่าน.แนวพระราชดำริต้านการเมืองการปกครองของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531)

33. ข้อใดคือจุดประสงค์หลักของข้อความข้างต้น

1. อธิบายความหมายและความลุ่มลึกของ “ อจลศรัทธา ”
2. แสดงให้เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการทำความดี
3. เชิญชวนให้ปฏิบัติฝึกฝนและพัฒนาตนให้เป็นคนดี
4. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างปัญญากับความดี

34. จากข้อความข้างต้นข้อใดกล่าวสรุปได้ถูกต้อง

1. การที่บุคคลมีความศรัทธาและมีความเชื่อมั่นในศาสนาจะเป็นจุดเริ่มต้นของการทำความดี
2. การจะกระทำความดีให้ได้มีคุณภาพดีและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนต้องเริ่มจากการทำความดี
3. การทำความดีนั้นมีอุปสรรคเสมอจึงจำเป็นต้องมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติความดีโดยไม่ย่อท้อ
4. การจะทำให้ความดีบังเกิดขึ้นนั้นจำเป็นต้องใช้ปัญญาในการพิจารณาสิ่งที่ทำอย่างรอบคอบ

35. ข้อใดสอดคล้องกับเนื้อหาที่ปรากฏในข้อความข้างต้น

1. การทำความดีเป็นสิ่งที่ทำได้ยากแต่เมื่อทำได้แล้วจะเกิดผลดีต่อผู้ตั้งมั่นทำความดีนั้น
2. การทำความดีอาศัยหลักการเช่นเดียวกับอิทธิบาท 4 คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
3. ปัญญาและความรู้เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถแบ่งการกระทำฝ่ายดีและฝ่ายชั่วออกจากกัน
4. การส่งเสริมการทำความดีจะเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้บ้านเมืองมีความสงบสุขและเกิดสันติ

36. ข้อความข้างต้นมีลักษณะการเรียบเรียงที่โดดเด่นอย่างไร

1. ใช้การยกตัวอย่างประกอบทำให้เข้าใจได้ง่าย
2. ใช้การเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง
3. ใช้การอธิบายขยายความให้รายละเอียด
4. ใช้โวหารประกอบลีลาในการพรรณนาความ

37. ผู้ใดเอาข้อคิดที่ได้จากการอ่านข้อความข้างต้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เกิดผลดีที่สุด

1. ทุกครั้งที่สมชายไปวัดจะเจียดเวลาส่วนหนึ่งไว้สำหรับการทำสมาธิ เพื่อพัฒนาสติเจริญปัญญา
2. สมศรีนำข้อความข้างต้นไปส่งต่อในสังคมออนไลน์เพื่อให้คนทั่วไป ได้รับรู้และทำตาม
3. สมทรงฝึกหัดที่จะคิดก่อนที่จะตัดสินใจลงมือทำโดยยึดความ ต้องการจะทำดีเป็นพื้นฐาน
4. หลังจากที่มีสมหญิงรู้ตัวว่าทำความผิดก็ยอมรับความผิดและทำความดี

**เรียน
พิเศษ** เพื่อชดเชย

38. ข้อความข้างต้นให้คุณค่าด้านใดมากที่สุด

1. ด้านจิตใจ
2. ด้านกาย
3. ด้านสังคม
4. ด้านวัฒนธรรม

39. หากนักเรียนจะเขียนบทสรุปของข้อความข้างต้นนักเรียน ควรเขียนอย่างไร

1. หลักการฝึกฝนให้เป็นคนดีทั้งสามขั้นตอนนี้ จะช่วยให้คนเป็นคนดีอย่างแท้จริงไม่ใช่เป็นคนดีด้วย การทำดีเป็นบางครั้งบางคราวหรือในบางเวลา แต่จะเป็นการฝึกฝนเพื่อการทำดีตลอดไปอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพราะมีความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดถึงคุณค่าของความดี

**2. จะเห็นได้ว่าหลักทั้งสามประการของการทำความดีนี้เป็นหลักที่
สอดคล้องต้องกันกับหลักการทำความ ดีของทุกศาสนา ในฐานะ
ที่คนทุกคนต้องมีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ การทำความดี
ตามหลักการข้างต้นจึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดขึ้นจนเป็นนิสัย
จึงจะเรียกว่าเป็นคนดี**

**3. หากบ้านเมืองจะดีได้ก็เพราะมีคนดีเป็นสมาชิกของบ้านเมืองนั้น
การที่ประชาชนคนไทยประยุกต์ใช้ และนำมาแนวคิดของ
การทำตนให้เป็นคนดีตามหลักการข้างต้นมาใช้ ก็ย่อมจะแสดง
ให้เห็นถึงอนาคตของบ้านเมืองที่จะเกิดความสงบสุขและ
เจริญวัฒนาถาวรต่อไป**

4. หลักการทำความดีที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นเป็นเพียงหลักการหนึ่งของการทำความดี การทำความดีหาก ทำให้เกิดขึ้นไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งดีทั้งสิ้น ดังนั้นจึงควรพัฒนาความคิดและตั้งจิตมั่นคงในการประกอบคุณความดีให้ถึงพร้อมและไม่ทำความชั่วให้เกิดขึ้น

40. หากจะต้องตั้งหัวข้อในการเขียนข้อความข้างต้นควรใช้หัวข้อใด

1. ทางไปสู่การทำความดี
2. หลักการฝึกฝนการทำความดี
3. ชีวิตนี้จะดีได้ด้วยการทำดี
4. ความดีเป็นเครื่องหมายของคนดี

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถาม ข้อ 41 - 48

เคยไหมเมื่อเธอยกมือถาม

แต่เมื่อเธอยืนยันเกียรติยศ

เคยไหมเมื่อเธอเดินแตกแถว

แต่เมื่อเธอเรียนรู้ระมัดระวัง

เคยไหมเมื่อเธอพลอพลั่งพลาด

ขณะที่ใครแอบซ่อนความอ่อนแอ

ถูกเสียงห้ามเสียงฮาจนมือหด

ก็ปรากฏตัวตนให้คนฟัง

มักไม่แคล้วขวากหนามตำเนื้อหนัง

เธอก็ตั้งแถวใหม่ไต่จริงแท้

แล้วองอาจสารภาพกับปลายเส้น

เธอแน่วแน่กับความจริงไม่เกรงใจ

เคยไหมเมื่อเธอถูกกระทำ
กลืนเลือดเก็บน้ำตาไว้ภายใน
เคยไหมเมื่อเธอไม่สะทก
ก็ช่วยใครหลายคนที่ยอม
เคยไหมเมื่อเธอนั้นศรัทธา
จิตพร้อมหลอมละลายในอ้อมเอม

ไม่ปริปากสักคำซ้ำทนได้
ก็ก้าวผ่านพาลภัยที่ร้ายรุม
กลางตระหนกโศกชัตใครกลัดกลุ้ม
ให้กุมสถานการณ์พลิกพันเกม
ปรัชญามุขยพิสุทธิ์เกษม
ใจก็เข้มฟ้าข้ามทุกความกลัว

41. ผู้เขียนเขียนบทวิจารณ์นี้ด้วยความรู้สึกอย่างไร

1. ชื่นชม
2. ศรัทธา
3. ชื่นชอบ
4. ปลาบปลื้ม

42. ข้อใดแบ่งวรรคตอนในการอ่านได้อย่างถูกต้อง

1. เคยไหม/เมื่อเธอ/ยกมือถาม ถูกเสียง/ห้ามเสียงฮา/จนมือหด
 แต่เมื่อเธอ/ยืนยัน/เกียรตยศ ก็ปราศภู/ตัวตน/ให้คนฟัง
2. เคยไหม/เมื่อเธอ/เดินแตกแถว มักไม่แคล้ว/ขวากหนาม/ตำเนื้อหนัง
 แต่เมื่อเธอ/เรียนรู้/ระมัดระวัง เธอก็ตั้ง/แถวใหม่ได้/จริงแท้
3. เคยไหม/เมื่อเธอ/เพลอปลั่งพลาด แล้วองอาจ/สารภาพ/กับปลายเส้
 ขณะใคร/แอบซ่อน/ความอ่อนแอ เธอแน่นแน่/กับความจริง/ไม่กริ่งใจ
4. เคยไหม/เมื่อเธอถูก/กระทำ ไม่ปริปาก/ลึกลับ/ซำทนต์
 กลืนเลือด/เก็บน้ำตา/ไว้ภายใน ก็ก้าวผ่าน/พาลภัย/ที่ร้ายธรม

43. ส่วนไหนต่อไปนี้เป็นข้อสรุปของคำประพันธ์ข้างต้นได้ดีที่สุด

1. ปิดทองหลังพระ
2. โปรดสัตว์ไต่บาป
3. ชั่วเจ็ดทีดีเจ็ดหน
4. ต้นร้ายปลายดี

44. ศิลปะในการแต่งคำประพันธ์ข้อใดต่อไปนี้มีลักษณะโดดเด่น คล้ายคลึงกับคำประพันธ์ข้างต้น

1. ศิลานี้ที่มนุษย์จะเปิดนั้น	สักหมั้นพันก็ไม่อาจจะหวาดไหว
ยักษ์นี้พิสาธหรืออย่างไร	มาพาไปไม่เกรงข่มเหงอ
2. พลากร่าพึงถึงจะไปไม่ไกลนัก	จะตามหักคอกินเหมือนขึ้นหมู
โมโหหุนพลุนออกนอกประตู	เที่ยวตามดูรอยลงในคงคา

3. กระโดดक्रमโกมว่ายสายสมุทร อุตลุดตำตันเที่ยวคันทา
ไม่เห็นพัวคว่าไปไต้แต่ปลา ควักลูกตาสูบเลือดด้วยเตือดตาล
4. ค่อยมีแรงเพลงฤทธิ์คำรนร้อง ตะโกนท่องเรียกหาโยธาหาญ
พ่ายปีศาจราชทูตภูตพรายพาล อลหม่านขึ้นมาหาในสายชล

45. ควรนำคำประพันธ์ข้างต้น ไปเป็นส่วนหนึ่งของการพูดในหัวข้อใด

1. พระพุทธศาสนานำชีวิต
2. สันติภาพที่ยั่งยืน
3. มนุษย์กับการพัฒนาตน
4. เศรษฐกิจพอเพียง

46. หลังจากครูอ่านคำประพันธ์ข้างต้นให้นักเรียนฟัง นักเรียนในข้อใด
เป็นผู้ฟังที่มีวิจารณญาณมากที่สุด

1. นพชัย ไม่เข้าใจเนื้อหาในคำประพันธ์นี้ แต่ก็ไม่กล้าถามครู เพราะกลัวเพื่อนจะรู้สึกว่าคุณเอง เรียงร้อยความสนใจจน ทำให้ครูอาจไม่พอใจ
2. ชวิน รับรู้และเห็นคุณค่าของคำประพันธ์นี้ แต่รู้สึกว่าไม่มี โอกาสที่จะสามารถทำได้ในชีวิตประจำวัน จึงไม่ได้ให้

 ความสำคัญมากนัก

**3. ปวริศ เข้าใจและตั้งใจที่จะนำข้อคิดจากบทประพันธ์มาใช้
เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต โดยมีความเชื่อมั่นและกล้า
ที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง**

**4. พศุตม์ มีความภูมิใจในความเป็นตนเองและรู้สึกว่าการคิด
แตกต่างไม่ใช่เรื่องผิดเพราะถ้าตนเอง เชื่อมั่นว่าถูกแล้ว
สักวันทุกคนก็ต้องเชื่อเหมือนตนเอง**

47. คำประพันธ์ต่อไปนี้ ข้อใดไม่มีคำมูล คำประสม และคำซ้อน
ครบทุกคำ

1. แต่เมื่อเธอยืนยันเกียรติยศ ก็ปรากฏตัวตนให้คนฟัง
2. แต่เมื่อเธอเรียนรู้ระมัดระวัง เธอก็ตั้งแถวใหม่ไต่จริงแท้
3. กลืนเลือดกับน้ำตาไว้ภายใน ก็ก้าวผ่านพาลภัยที่ร้ายรุม
4. ขณะใครแอบซ่อนความอ่อนแอ เธอก็แน่วแน่กับความจริงไม่เกร็งใจ

48. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดทำหน้าที่ในประโยคต่างจากข้ออื่น

1. เคยไหมเมื่อเธอยกมือถาม
2. เคยไหมเมื่อเธอเดินแตกแถว
3. เคยไหมเมื่อเธอถูกกระทำ
4. เคยไหมเมื่อเธอเพลอปลั่งพลาด

จงใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 49 - 56

กว่าเราจะยิ้มได้

กว่ารอยยิ้มอย่างวันนี้จะมีได้ **เราร้องไห้...ร้องไห้มาหลายหน**

กว่าเลือดเราจะเข้มข้นอย่างเต็มคน **เราอับจนตรกมาสาหัสนัก**

กว่าจะยื่นเต็มร่างอย่างเป็นสุข **เราล้มลุกคลุกคลานมานานนัก**

กว่ารักเราจะสมอารมณ์รัก **เราอกหักเจียนตายมาหลายครั้ง**

ก่อนจะมาถึงวันที่พิชิต **เราชินชากับพิษความผิดหวัง**

ก่อนจะได้ในสิ่งที่จริงจัง **เราแทบชังความฝันอันหลอกลวง**

กว่าจะให้ใครเขาฟ้าคิดถึง
กว่าจะเขยรักชิมจนอ้มทรวง

ก่อนจะมาถึงกำหนดลิ้มรสหวาน
ดอกไม้บานวันนี้ที่ไต้ลม

อนุญาตเราชิมให้อ้มเกิด
เราจะชิมให้จ๋าในน้ำตา

(วาทินิช จรุงกิจอนันต์. รัก คิดถึง กันไหม. กรุงเทพฯ : Paega
Publishing , 2554)

เราซาบซึ้งกับการให้ใจเป็นห่วง
เราจากห่วงเสน่หาสิ้นอารมณ์

เราผ่านการตี้มกลืนความขื่นขม
เราสู่พรมน้ำให้ต้นไม้มา

โลกมันเพริศโสภิตอย่าอิจฉา
เพื่ออำลาความหอมของเมื่อวาน

49. ข้อใดกล่าวสรุปได้ถูกต้อง

1. การจะประสบความสำเร็จใดๆ นั้นจำเป็นที่จะต้องฟันฝ่าอุปสรรคหลายประการ
2. การมีอุปสรรคทำให้เราเห็นคุณค่าและประทับใจกับความสำเร็จมากยิ่งขึ้น
3. ความอดทนและไม่ย่อท้อเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ
4. ความพยายามแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาดจะทำให้สามารถพบเจอ

ความสำเร็จ

50. ข้อใดคือน้ำเสียของกวี

1. ตื้นตันใจ
2. ชุ่มชื่นใจ
3. ปลาบปลื้มใจ
4. อิ่มเอมใจ

51. ข้อใดต่อไปนี้เป็นวรรณกรรมข้างต้นใดถูกต้อง

1. กว่ารอยยิ้ม/อย่างวันนี้/จะมีได้ เรา/ร้องให้ร้องไห้/มาหลายหน
กว่าเลือดเรา/จะเข้มข้น/อย่างเต็มคน เราอับจน/ทรมาณ/สาหัสหนัก
2. กว่าจะยื่น/เต็มร่าง/อย่างเป็นสุข เราล้มลุก/คลุกคลาน/มานานหนัก
กว่ารักเรา/จะสม/อารมณ์รัก เราอกหัก/เจียนตาย/มาหลายครั้ง
3. ก่อนจะมา/ถึงวันที่/พิชิตหา เราชื่นชา/กับพิชิต/ความพิศหวัง
ก่อนจะไต่/ในสิ่ง/ที่จริงจัง เราแทบชิ่ง/ความฝัน/อันหลอกลวง
4. กว่าจะให้/ใครเขา/เพ้าคิดถึง เราซาบซึ้ง/กับการให้/ใจเป็นห่วง
กว่าจะเขย/รักซิม/จนอ้อมทรวง เราจาก/ห่วงเสันทา/สิ้นอารมณ์

52. หากนักเรียนต้องการนำคำประพันธ์ข้างต้นไปเป็นส่วนนำของการพูดโน้มน้าวใจ ควรตั้งชื่อการพูดในครั้งนี้อย่างไร

1. หาวิธีแก้เหงา ยังไม่ยากเท่าหาวิธีแก้คนไม่รักจริง
2. มือตืดที่แยก็แค่ทำปัจจุบันให้ดี เพื่อแทนที่ความทรงจำ
3. พัดหวังไม่ใช่เรื่องพลาด แต่เป็นความประมาทต้องแก้ไข
4. ของอะไรที่ยังไม่ได้มา มักสูงค่าเกินความจริง

53. คำประพันธ์ข้อใดที่ปรากฏศิลปะการใช้ภาษาคล้ายกับคำประพันธ์ ที่ยกมาข้างต้น

1. ผู้แพ้ยังยิ้มเขินยืนอยู่ใต้
ชีวิตยังไม่สิ้นการดิ้นรน

แม้ภายใต้ตามองจะหมองหม่น
ความเป็นคนของเรายังเท่ากัน

2. ผู้ชนะเปิดเพชรรอยยิ้ม
วันของใครก็ต้องวันของมัน

ผู้พ่ายพิมพ์ใจยากกับคำหยั้น
ไม่เคยหวั่นวันสุดท้ายอยู่ปลายทาง

3. เคยก่อเหตุแพ้อายุนัก

ซ่อนรอยแผลเปลี่ยนปล้ำปิดอำพราง

4. พอกันทีความอ่อนแอความแพ้อาย

หัวใจอันแตกดับเอากลับไป

ตอนนี้ก็ยิ้มสู่ลองดูบ้าง

กลับมาอย่างหยิ่งพยอง

ครอบครองใจ

ความอับอายหม่นหมองการ

ร้องไห้

และใจใหม่ต่อแต่นี้ก็มีเธอ

54. ส่วนวนใดต่อไปนี้เป็นข้อสรุปของคำประพันธ์ข้างต้นได้ดีที่สุด

1. ฟ้าหลังพน
2. พนทั้งให้ป็นเข็ม
3. เข็นครกขึ้นภูเขา
4. ต้นคดปลายตรง

55. ข้อใดมีโครงสร้างประโยคต่างจากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

“ เราจะยิ้มให้จำในน้ำตา ”

1. ก่อนจะมาถึงวันที่พิชิต
2. กว่าเราจะรักชิมจนอิ่มทรวง
3. เราผ่านการตีมกลืนความชื่นชม
4. เราแทบชังความฝันอันหลอกลวง

56. ข้อใดเรียงคำในประโยคต่างจากข้ออื่น

1. เราแทบชั่งความฝันอันหลอกลวง
2. เราล้มลุกคลุกคลานมานานหนัก
3. เราอกหักเจียนตายมาหลายครั้ง
4. เราชินชากับพิษความผิดหวัง

www.trueplookpanya.com